

Men betyder inte ordet *mawla* vän?

Trots att ett stort antal av Sunnilärda från alla åldrar och från alla håll har bekräftad händelsen och de historiska orden av Profeten (s), så har de haft det svårt med att försona sig med vad som egentligen hände efter Profetens (s) död. Det är utanför det här korta dokumentets räckvidd att ge detaljer kring dessa händelser. Den viktiga punkten är att många Sunnilärda hävdade att Profeten (s) endast ville utnämna Ali (a) som en vän och hjälpare åt muslimerna!

Det finns många sidor till denna händelse som visar att den var mycket viktig. Avslöjandet av olika verser från koranen, den stora församlingen, de slutgiltiga stadierna av Profeten (s) liv, bekräftelsen av människorna att Profeten (s) var överlägsen i auktoritet, de efterföljande lyckönskningarna av Umar såväl som många andra faktorer som är svåra att täcka i denna korta dokument, allt riktar sig på tillfället av utnämningen av Profetens (s) efterföljare. Det är uppenbart att ordet *mawla* blev använt i meningen av absolut auktoritet efter Profeten (s) inkluderat, men ej inskränkande, världsliga makt.

Det slutgiltiga ordet

Om där ännu finns tvivel om den historiska betydelsen av den här utsagan och ansträngningarna av vissa människor att följa upp det, så låt det här bli det slutgiltiga ordet:

När Imam Ali (a), under hans tid som kalif och årtionden efter händelsen vid Ghadir, sa till Anas bin Malik, Profetens (s) anhängare: ”Varför står du inte upp och vittnar om vad du hörde av Guds Budbärare på dagen av Ghadir? Han svarade då: O Amir al-Muminin! Jag har blivit gammal och minns ej”. Därefter sa ‘Ali (a): Må Allah märka dig med en vit prick (av lepra) (unconcealable) med din vita turban om du undanhåller sanningen”. Och före Anas hade stigit upp från sin plats så bar han en vit prick på sitt ansikte.

- Ibn Qutaybah al-Dinawari, *Kitab al-Ma'arif*, (Cairo, 1353 AH), p. 251
- Ahmad bin Hanbal, *al-Musnad*, vol. 1, p. 119
- Abu Nu`aym al-Isfahani, *Hilyat al-Awliya'*, (Beirut, 1988), vol. 5, p. 27
- Nur al-Din al-Halabi al-Shafi'i, *al-Sirah al-Halabiyya*, vol. 3, p. 336
- Al-Muttaqi al-Hindi, *Kanz al-Ummal*, (Halab, 1969-84), vol. 13, p. 131

För att hitta detaljerad information om händelsen vid Ghadir Khumm, så besök sidan:

<http://al-islam.org/ghadir/>

O Budbärare, tillkännage vad som har sänts ner av din Herre; och om du inte gör det, så har du inte överlämnat hans budskap (alls); och Allah kommer att skydda dig från människorna

(Koranen: kapitel 5, vers 67)

Utsåg Profeten (s) en efterföljare?

Shiamuslimerna tror att tillkännagivandet som nämnts av koranversen blev uppfyllt av Profeten (s) när han utsåg Imam ‘Ali bin Abu Talib (a) som sin efterföljare på dan av Ghadir Khumm.

Vad hände på dagen av Ghadir Khumm?

Ghadir Khumm är en plats några mil från Makkah på vägen till Medina. När Profeten (s) passerade denna plats den 18 Dhu'l Hijja (10 mars 632) på sin återresa från Farewell Pilgrimage så uppenbarades versen "O Budbärare tillkännage vad som har sänts ner...". Han stannade därför för att göra ett tillkännagivande till pilgrimerna som hade följt med honom från Makkah och som var för spridda från vägkorsningen till deras respektive destination. På Profetens (s) order så blev en speciell predikstol gjort av trädgrenar och uppställd åt honom. Efter kvällsbönen satt Profeten (s) på predikstolen och gjorde sin sista offentliga uttalande till den största sammankomsten före sin död tre månade senare.

Höjdpunkten av hans predikan var när Profeten (s) tog Imam Alis hand och frågade sina anhängare om han var överlägsen i auktoritet (*awla*) till de troende själva. Folkmassan ropade i en enda röst: "Det är så, O Allahs Apostel".

Han deklarerade sedan: "Han som jag är herre till (*mawla*) till honom är även Ali herre (*mawla*). O Gud, var vän till han som är hans vän, och var en fiende till han som är hans fiende."

Omedelbart efter Profeten (s) avslutade sitt tal uppenbarade följande koranvers:

Idag har jag perfektioniserat din religion och avslutad min gunst mot dig och jag blev tillfredsställd att Islam blev din religion. (Koranen 5:3)

Efter hans tal bad Profeten (s) alla att lova tro och lydnad gentemot 'Ali (a) och gratulera honom. Bland de som gjorde detta var 'Umar bin al-Khattab, som sa: "Bra gjort Ibn abi Talib! Idag blev du herre över alla troende män och kvinnor."

En arab, efter att ha hört om händelsen vid Ghadir Khumm, kom till profeten (s) och sa: "Du befallde oss att vittna om att det inte finns någon annan Gud förutom Allah och du sa att du är Guds budbärare. Vi lydde dig. Du befallde oss att utföra bönen fem gånger om dagen och vi lydde. Sedan befallde du oss att fasta under månaden Ramadan och vi lydde. Sedan befallde du oss till att vallfärda till Makkah och vi lydde. **Men du är inte tillfredsställd med allt detta och du höjde din kusin via din hand och tvingade honom på oss som vår herre genom att säga 'Ali är mawla till vem jag är mawla! Är det här påläggandet från Allah eller från dig?** Profeten sa: "Av Allah som är den enda Guden!" Det här är från Allah, den mäktiga och ärofulla."

När mannen hörde detta svar så vände han tillbaka och gick mot sin hon-kamel och sa: "O Allah! Om det som Mohammed säger är sant, så kasta ner en sten på

oss från himlen och utsätt oss för svår smärta och tortyr". Han hade inte nått sin hon-kamel förrän Allah hade kastat en sten mot honom som träffade honom på huvudet, trängt igenom hans kropp och lämnat honom död. Det var vid detta tillfälle som Allah, den upphöjda, skickade ner följande vers:

En frågare frågade om straffet att falla ska. För den otroende finns inget att avleda det, från Allah Herren av det uppstigande. (Koranen 70:1-3)

Anser de Sunnilärda att denna händelse är autentisk?

Antalet av Sunnilärda som skildrar denna händelse, både i detalj och i sammanfattning, är häpnade. Denna historiska händelse blev skildrad av 110 anhängare till Profeten (s), 84 efterföljare från den följande generationen och sedan av hundratals av lärda av den Islamiska världen, från det första till det fjortonde århundratalet AH (sjunde till det tjugonde århundratalet CE).

Denna statistik inkluderar endast överföringar som har uppträtt i skildringar som har dokumenterats av Sunnilärda!

En mycket liten mängd av dessa källor ges nedanför. Många av dessa lärda, inte bara citerar Profetens (s) förklaring utan även kallar den för autentisk:

- ❑ al-Hakim al-Naysaburi, *al-Mustadrak`ala al-Sahihayn* (Beirut), volume 3, pp. 109-110, p. 133, p. 148, p. 533. He expressly states that the tradition is *sahih* in accordance with the criteria of al-Bukhari and Muslim; al-Dhahabi has confirmed his judgment.
- ❑ al-Tirmidhi, *Sunan* (Cairo), vol. 5, p. 633
- ❑ Ibn Majah, *Sunan*, (Cairo, 1952), vol. 1, p. 45
- ❑ Ibn Hajar al-'Asqalani, *Fath al-Bari bi Sharh Sahih al-Bukhari*, (Beirut, 1988), vol. 7, p. 61
- ❑ Al-'Ayni, *Umdat al-Qari Sharh Sahih al-Bukhari*, vol. 8, p. 584
- ❑ Ibn al-'Athir, *Jami` al-'usul*, i, 277, no. 65;
- ❑ Al-Suyuti, *al-Durr al-Manthur*, vol. 2, p. 259 and p. 298
- ❑ Fakhr al-Din al-Razi, *Tafsir al-Kabir*, (Beirut, 1981), vol. 11, p. 53
- ❑ Ibn Kathir, *Tafsir Qur'an al-'Azim*, (Beirut), vol. 2, p. 14
- ❑ Al-Wahidi, *Asbab al-Nuzul*, p. 164
- ❑ Ibn al-'Athir, *Ussd al-Ghaba fi Ma'rifat al-Sahaba*, (Cairo), vol.3, p. 92
- ❑ Ibn Hajar al-'Asqalani, *Tahdhib al-Tahdhib*, (Hyderabad, 1325), vol. 7, p. 339
- ❑ Ibn Kathir, *al-Bidayah wa al-Nihayah*, (Cairo, 1932), vol. 7, p. 340, vol. 5, p. 213
- ❑ Al-Tahawi, *Mushkil al-Athar*, (Hyderabad, 1915), vol. 2, pp. 308-9
- ❑ Nur al-Din al-Halabi al-Shafi'i, *al-Sirah al-Halabiyya*, vol. 3, p. 337
- ❑ Al-Zurqani, *Sharh al-Mawathib al-Ladunniyya*, vol. 7, p. 13